

Terug van weggeweest: de boomkikker

Met een schel en luid “kè-kè-kè-kè-kè-kè” laten sinds half april, met het invallen van de schemering, de mannetjes boomkikker van zich horen in enkele poelen in de Nieuwe Warande, in een luidruchtige poging om vrouwtjes te verleiden tot het paringsritueel.

De laatste waarneming van de boomkikker in de Zwaluwenbunders stamt uit het begin van de jaren tachtig. Daarna is het steeds stiller geworden. Met als absoluut dieptepunt begin jaren negentig toen er in natuurgebied De Brand slechts een enkel, eenzaam roepend, mannetje werd waargenomen. Een intensief programma bestaande uit het graven

van poelen en een gedeeltelijke herintroductie heeft ervoor gezorgd dat de laatste jaren de boomkikkerpopulatie in De Brand geëxplodeerd is. Om de boomkikker de ruimte te geven zijn leefgebied te vergroten richting Noorderbos en het natuurgebied Huis ter heide zijn er poelen gegraven waarin de boomkikker zich kan voortplanten. We lijken hier te maken te hebben met een eigennuttig beestje dat poelen overslaat, het Noorderbos overslaat en nu, op bijna miraculeuze wijze, opduikt in de Nieuwe Warande.

Eind april en mei is de paringstijd van dit kleine, exotisch uitziende, grasgroene kikkertje. Zo gauw een vrouwtje geïnteresseerd is in een mannetje, neemt deze haar in een soort van houdgreep en vindt in het water de eiafzetting en bevruchting plaats. Uit de klompjes eitjes die de vrouwtjes afzetten ontwikkelen zich de kikkervisjes. Afhankelijk van de watertemperatuur veranderen die in acht tot elf weken in kleine kikkers.

Na de paring verlaten het de kikkers het water om zich in het struweel te goed te doen aan allerlei insecten. Zuignapjes aan de uiteinden van hun tenen maken klimmen mogelijk en de boomkikker is dan ook vaak tot in de herfst, zonnebadend, te bewonderen in braamstruiken.

Tekst: Lambert Winkelmolen

Opmerkingen, vragen: <https://stichtingnieuwewarande.nl>